ఐ లవ్ యు...రా..కన్నా!!

– ఆర్.దమయంతి

(క్రిందటి సంచిక నుంచి తరువాయి)

4

'ఈమె తనెరిగిన మనిషిలా తోస్తోంది. బాగా గుర్తున్నట్టుగా లేదు? కొంపతీసి, నిరుపమ చెల్లెలైతే కాదు కదా?! పనిమాలా వెతుక్కుంటూ వచ్చిందా? ఒక్క క్షణం గతం మెరిసి, సందేహపెట్టింది.

ఇటు తిరిగిన ఆమె -'ఇతగాడేమిటీ, అంత వేగంగా తలుపు కొట్టి, ఇంత తాపీగాగుచ్చి గుచ్చి చూస్తున్నాడు ముఖంలోకి? మెడ మీద ఇందాకటి చురుక్కులు ఇతగాని చూపులే కామోసు!'

ఆమెకి గుప్పున తన అందం గుర్తొచ్చి. 'ఓ అదా సంగతి!' అనుకుంది

ఆమె గురుంచి చెప్పాలీ అంటే-అందంలో చందమామే. డౌట్ లేదు. కాకుంటె, చల్లగా వుండదు.నిప్పురవ్వలా వుంటుంది. చూడంగానే, అగ్గిపుల్లలా రాజుకుంటుంది. ఆమె ఆకృతి అలాంటిది. మగాళ్ళ గుండెల్ని తత్తర పెట్టే గుణమేదో నడుము మెలికలో! అందులో- బంగారం పోత పోసిన మేని ఛాయేమో, - పగటి కిరణాలకి తళతళమంటూ, రాత్రి చంద్ర రేఖలకి మిలమిలమంటు మెరుస్తూంటుంది.

తనని మొట్ట మొదటి సారిగా చూసిన ఏ మగాడికీ నోట మాట రాదన్న సంగతి ఆ స్టన్నింగ్ బ్యూటీకి తెలుసు. ఎన్ని ఆ రాధనలు పట్టించుకుక్క అకృతీ, ఆమెది!? ఎన్ని కళ్ళ ఫ్లాష్‌లలో చిక్కిన రూపమనీ, ఆ సుందరిదీ!? ఇప్పుడీ అందగాడునూ.. చూపు తిప్పుకోలేకపోడంతో ఒక్కసారిగా..వొంటి మీదకంతా వొచ్చి కూర్చుంది గర్వం.

"యెస్ . చెప్పండి" అంది ధీమాగా.

గొంతు సవరించుకుంటూ అడిగాడు.. "ఇల్లు చూస్తున్నట్టున్నారు?"

"అవును. ఏం?"

"ఏం లేదు. చూడ్డం అనవసరం. ఇల్లివ్వం." ఖచ్చితంగా చెప్పేసాడు. చెపాలనుకున్నదాన్ని, రెండు ముక్కల్లో తేల్చి చెప్పడం అతనికలవాటు.

ఆ ఖరాఖండి తనానికి ఆమెకొళ్ళు మండింది.

"అంటే?"

"ఓ!. మీకు నా తెలుగు అర్థం కావడం లేదనుకుంటా!? మీ.. కు ఇల్లు ఇ వ్వ బ డ దు..సరా?"

రెండు చేతులూ నడుమ్మీదేసుకుని నిఠారుగా నిలబడ్డ మనిషి, అంత పెళుసుగా మాట్లాడ్డం ఆమెకి నచ్చలేదు. కనుబొమలు చిట్లించి అంది..

"అదేమిటి, ఇల్లడిగింది నేను, మాటిచ్చింది ఆమె. కదా!?..ఇంతకీ మీరో..?" అంటూ ఆపేసింది. నిజంగానే మెకి డౌటేసింది. అంతవరకు నిజమే. కాని, అడిగిన స్టైల్

అవతల వ్యక్తికి ఎలా అర్థమైందంటె, 'ఆవిడ ఇస్తానంది, నేను తీసుకుంటానన్నా..మధ్యలో నువ్వెవడివి? తోటకూరలో గడ్డిపరకలా..' అన్నట్టుగా ..అక్షరాలా అట్లాగే వినిపించిందతనికి.. అది అతని తప్పు కాదు. ఆమె బాడీ లాంగ్వేజ్ ..అలా వుంది మరి.

చిర్రెత్తి.. విస్సురుగా చూశాడామెని. అసలే అగ్గిలా వున్నాడేమో, ఆమె మాటలు జ్వరంగా మారి, మరింత మంట పుట్టించాయి.

అతని ముఖంలో ఎరుపు చూసి, నవ్వుకుంది. 'మంచిగా అంది.' తనని తాను మెచ్చుకుంటు, లోలోనే సంతోషపడిపోయింది. నిప్పులో ఉప్పవుతుందనీ అప్పటికీ అర్థం కాలేదు..

అతనికిమాత్రం పూర్తిగా అర్థమైంది. ఆ మాటల్లోని అంతరార్థం, ఆమె ఆంతర్యం రెండూనూ. ఆమె స్థానంలో వేరెవరున్నా ఎలా స్పందించేవాడో ఏమో కానీ, ఆ శైలికి మాత్రం ఆమె స్టయిల్లోనె జవాబిచ్చి, నోరు మూయించాలనుకున్నాడు.

"ఓహో! మీకు నేనెవరో చెప్పాలా!?" 'పాపం' అనే వెటకారం ధ్వనిస్తోంది. "ఐతే, వినండి" మళ్ళీ వ్యగ్యం..

"నా పేరు ప్రకాష్. దేవకి నా భార్య. ఈ ఇల్లు నాది. ఈ ఔట్ హౌస్ కూడా నాదే చాలా ఈ వివరాలు? మీరిక.." 'దయచేస్తారా!?' అన్నట్టు ..కుడి చేతిని బారచాచి - బైటకి చూపించాడు. , బైటకి నడవమని పొలైట్‌గా చెప్పడం అది.

అతనెవరో తెలీడం ఒక షాకైతే, 'గెటవుట్ ' అనిపించుకోడం మరో షాక్. చాచి చెంపమీద కొట్టినా ఆమెకంత బాధ అనిపించేది కాదేమో!

అస్సలూహించని అవమానంతో భరించలేనంత బాధేసింది. ఒక్కసారిగా ముఖంలోరంగులు మారాయి. రక్తం చిమ్మినట్టయింది. తలకొట్టేసిన దానిలా.. కిందకి వాలిపోయింది.

'అదీ. అలా రా. దార్లోకి.' అనుకున్నాడు కసిగా. ఇప్పుడతనికి హాయిగా వుంది మనసు.' బాగా అన్నానే! ..హమ్మో! లేకపోతే?, తనింటికొచ్చి, తననే నిలేస్తుందే?, నువ్వెవరనీ!? దెబ్బకి దెబ్బ. ఇక సరి.' ఆమె అలా బాధ పడటం అతనికి నందాన్నిస్తోంది. ఆమె మీద విజయం సాధించినంతగా..

ఐతే, ఆమెకి ఆపుకోలేనంత కోపమేసింది.."చూడండి ప్రకాష్ గారూ! ఈ ఇంటి యజమాని మీరే కావొచ్చు. మీరు సర్వాధికారి అయి వుండొచ్చు. కాని, నన్నిక్కడికి అనుమతించింది ఎవరో కాదు. సాక్షాత్తు యజమాని భార్యే. మీకేమైనా అభ్యంతరాలుంటె ఆమెతో చెప్పాలి కాని, ఇలా మీరు నోరు పారేసుకోడం.." మాటలు పూర్తి చేయనీకుండా.. సరిగ్గా అప్పుడక్కడికొచ్చింది

దేవకి. మామూలుగా కాదు. పరుగులాంటి నడకతో..

కాని, ఆ పాటికే అతను సిద్ధమై పోతున్నాడు. ఆమెకి ఘాటుగా... జీవితంలో మర్చిపోలెనంత ఘాటుగా.. జవాబివ్వడానికి.

"ఆకాష్ " అతన్ని చూపుల తోనే వారించింది. "ప్లీజ్.. నువ్వొక్క నిముషం ఇలా రా.." అంటూ.. అతని చేయి పట్టుకుని తీసికెళ్ళిపోతోంది..అక్కణ్ణుంచి.

ముఖమంతా కందగడ్డ చేసుకుని, భార్య వైపు అసహనంగా, శైలి వైపు గుర్రుగా చూస్తూ, , బలవంతంగా వెళ్తున్నాడతను..

శైలికి వాళ్ళిద్దరి మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

"ఎందుకంత కోపం?" లాలనగా అడుగుతోంది.

"కోపం కాదు. ఒళ్ళు మండిపోతొంది.అసలామె నన్నేమడిగిందో తెలుసా?" బిగ్గరగా అంటున్నాడు.

"హుష్ ! లోపలకెళ్ళి మాట్లాడుకుందాం" మూడొ మనిషికి తెలీయకూడదని ఆమె మొహమాటం.

వినాలనే అతని అభిమతం.

వాళ్ళమాటలు దూరమైపోయాయి.

తుఫాన్‌లో పిడుగొచ్చి మీద పడకుండా ఒక గాలొచ్చి తోసుకు పోయినట్టు... అతన్ని లోపలికి తీసికెళ్ళిపోయిందామె. కాదు లాక్కెళ్ళిపోయింది.

శైలి ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది. చలనం లేక... స్తబ్దుగా..దిక్కు తోచని దానిలా, స్థాణువైపోయింది.

ఇదంతా, ఇలా ఎలా జరిగింది? - మిలియన్ డాలర్ కొశ్చన్ .

'నీ ప్రశ్నలు నీవె, ఎవ్వరూ బదులివ్వరుగా.' గుర్తు చేసాడు సిరివెన్నెల.

..ఒక మగాడు, తనని బయటకు పొమ్మనడం, అదీ మొదటి పరిచయంలోనే..ఇంత ఘోరంగా అవమానించడం.. ఆమె జీవితంలో ఎరగదు. ఇంత మహాపరాభవం ఎదురవడం ఇదే మొదటిసారి ..

ఆమెని రాయిని చేసిన సంఘటన అది కూడా కాదు.

ఆకాశానికేసిన నిచ్చెన జారి పోయినందుకు. ఆశా సౌధం పేక మేడలా కుప్పకూలిపోయినందుకు. బంగారం లాంటి అవకాశం, చేతిలోంచి మాయమైనందుకు..ఇక కాలం కరుణించనందుకు..కదలని నిముషం

కరగనందుకు.

ఒక ఆశా కెరటం ఎగసి, అంతలోనే విరిగి, ఇసుకలో ఇంకిపోయినట్టు. ఆమె ఒంట్లో శక్తంతా ఎవరో వచ్చి హరించుకుపోయినట్టయింది. రక్తమంతా తోడుకుపోయినట్టు ప్రాణం వ్రేలాడిపోతోంది. నిలబడిలేని దానిలా..తూలుతూ చెట్ల దగ్గర బెంచీ మీద కూలబడిపోయింది. పొద్దున్నుంచి తిండీ తిప్పల్లేక నీరసంతో కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

నిండా చుట్టుకున్న ఒంటరితనం, గుండెని మింగేస్తూ విషాదం, వెంటాడుతూ దహిస్తున్న అవమానం. అన్నీ ఆమెని శత్రువుని చేసి, ఒక్కసారిగా ముట్టడిస్తున్నాయి.

అశక్తురాలైంది..అసహాయంగా చూసింది.

ఒక కొమ్మ నిస్సహాయంగా చూసింది ఆమె వైపు.

అప్పుడొచ్చింది. దుఖం. పొంగుకుంటూ...తెరలు తెరలుగా...గుండె గండి తెగింది. ఇక ఆమె వల్ల కాలేదు.. గబుక్కున రెండు చేతుల్లో ముఖం దాచుకుంది.

కష్టాలకి ఔట్‌లెట్లు- కన్నీళ్ళు!

నిజానికి కష్టాలేసినప్పుడు రావలసినవి కన్నీళ్ళు కాదు. అయినవాళ్ళు!

జీవితంలో అసలైన విషాదం- కష్టాల కంటే, వాట్లని పంచుకునేందుకు ఎవరూ లేకపోవడం.

ఆ దీన వదనం చూసి, మొక్కలన్నీ మౌనమైనాయి. నోళ్ళు తెరుచుకుని పూలు జాలిగా చూస్తున్నాయి. గాలి కదిలి బరువుగా నిట్టూర్పులిడుస్తోంది.

అలా ఎంతసేపైందో, ఏమో..

"శైలీ" చల్లగా పిలిచిందా గొంతు. "ప్లీజ్. ఏడ్వకు." ఆ వోదార్పుకి కొంచెం దుఖమాగింది. "నేనున్నా!. నీకెందుకు భయం?" ధైర్యమిస్తోంది నేస్తం.

'ఏ నీడా లేని నాడు నీ నీడే నీకు తోడూ' అన్న ఆరుద్ర మాటల్ని ఆమె అక్షర సత్యాలుగా చేసుకుంది నిజ జీవితంలో

నీడే బోధిస్తోంది.

పొరబాటు చేసానని కుమిలి పోవద్దు శైలీ. ట్రయల్ అండ్ ఎర్రర్ తెలుసు కదా. ఒప్పేదో తెలుసుకోవాలంటె చేయాల్సింది తప్పులే. ఒకవేళ' తప్పే జరిగింది' అనుకుందాం. వొదిలేయి. కాని, ఆశయాన్ని మాత్రం వొదలకు..అదే గనక జరిగితే, అసలైన తప్పు చేసిన దానవవుతావ్ ..

ప్రయత్నం విఫలమైందనే బాధొద్దు.

నీ ప్రయత్నం నువ్ చేయ్ . 'డూ ద థింగ్ అండ్ యూ విల్ హావ్ ద పవర్' అని అంటాడు ఎమర్సన్ ?

హెలో..నీకో సంగతీ తెలుసా? .

విషాహారం తిండం కంటేనూ ప్రమాదకరమైనదేమిటో తెలుసా? నీ మీద నువ్ జాలి పడ్డం. సెల్ఫ్ పిటీ. అర్జెంట్ గా. నువ్వది మానేసుకోవాలి.. ఒకే?

నీ వొంటరితనాన్ని పదే పదే గుర్తు చేసుకోకు.

నిన్నందరూ వొదిలేస్తే వచ్చేది ఒంటరితనం. నువ్వందర్నీ వొదిలేస్తే కలిగేది ఏకాంతం. రెంటి రూపాలు ఒకటే. కాని, స్వభావాలు భిన్నం. . ఏది కావాలో! నువ్వే కోరుకో.

చివరిగా..

డాక్టర్ మార్డ్సన్ ఏమంటాడొ చెబుతా విను.

"జీవితంలో మనమందరం నటులం. మనం చేయాల్సిందల్లా . సరైన పాత్రని ఎంచుకోవడమే" అని అంటాడు. కరెక్టుగా నీకిది పూర్తిగా వర్తిస్తుంది ....ఇందాక జరిగిన సన్నివేశంలో, నువ్వు సరైన పాత్రనెంచుకోలేదంతే.

టైపింగ్‌లో తప్పులొచ్చాయని, కంప్యూటర్‌ని చెత్తబుట్టలో పడేస్తామా? అపస్వరం పలుకుతోందని వయొలిన్‌ని పారేస్తామా? తప్పు చేసావని నిన్ను నువ్వే తక్కువ చేసుకుంటావా?

నువ్ చేసిన తప్పులు- నీ చేత్తోనే దిద్దుకోబడాలి.

జీవితం ఒక ఆట. నీ ఓటమిలో ఎవరూ వుండరు. ఒరిగిపోతున్నప్పుడు నిన్ను నువ్ పడేసుకోకూడదు. నిలబెట్టుకోవాలి. అప్పుడే విజయాన్ని సాధిస్తావ్ .

ఇక విజయం లేదనే కదా నీ నిరాశంతా..?

" సక్సస్ లో' సి' ఏం చెబుతుంది?"

"సి స్టాండ్స్ ఫర్ కరేజ్ " చెప్పింది శైలి.

"యెస్ . చాలా సమయాల్లో- నమ్మకం ఇవ్వలేని విజయాన్ని- ధైర్యం ఇస్తుంది. నీకిప్పుడు సరిగ్గా కావాల్సింది కూడా ఇదే. మనసు నెమ్మది చేసుకో. అదెలా అనేది నీకు తెలుసు కదూ?"

తెలుసన్నట్టు తలూపింది. మనిషి నిత్తారై కూర్చుంది. శ్వాస మీద దృష్టి సారించింది. తనలోని ఇన్‌స్ట్రక్టర్ ని అనుసరిస్తోంది.

ఆపత్కాలంలో ఆమె జపించే ఒకే ఒక మంత్రం. సెల్ఫ్ హిప్నాటిజం.

ఇప్పుడామెకి కొత్త ఊపిర్లందుతున్నాయి... శరీర కండరాలన్నీ రిలాక్స్ అవుతూ..మనసంతా తేలికవుతూ..మెదడంతా ప్రశాంతత పొందుతూ..ప్రాణం హాయి తేలుతోంది. తుఫాను వెలిశాక, వాతావరణం ఎలా నిశ్శబ్దంగా వుంటుందో . ఆమె కూడా అంతే నిర్మలంగా కనిపిస్తోంది. మనసు ఇప్పుడు నిశ్చలమైంది.

ఆమె ఆత్మ స్థయిర్యాన్ని అభినందిస్తూ కావొచ్చు.-.ఒక చల్లని గాలి తెరొచ్చి చుట్టుకుందామెని.

అంత ఏకాగ్రతలోనూ ఆసక్తిగా... అనుకుంది

'వాళ్ళిద్దరూ లోపల ఏం మాట్లాడుకుంటున్నారో' అని.

******

అప్పటికి పదినిముషాల్నుంచి చెబుతోంది భర్తకి. శైలి గురించి, ఆమె పరిస్థితి గురుంచీనూ. మళ్ళీ అదే మాట చెప్పడంతో-

"ఏమిటంటున్నావ్ ?" అని అడిగాడు వింతగా.

"అవును ఆకాష్ . పాపం! ఆమె చాలా కష్టాల్లో వుంది" సానుభూతిగా అందామె.

ఫెళ్ళుమంటూ నవ్వొచ్చిందతనికి. కానీ, ఆపుకుంటూ అడిగాడు.

"అలా అని చెప్పిందా నీకు?"

"లేదు...... చెప్పలేకపోయింది" బాధగా అంది.

నిజమంతే! ఆడదాని హృదయ ఘోష సాటి ఆడదానికే బాగా అర్థమౌతుంది. ఒక మగాడి కంటే కూడా! విషాదమేమిటంటే, స్త్రీ సహజమైన ఈర్ష్యయో, అభద్రతా భావమో నోరు నొక్కేయడం తో- స్త్రీ కి స్త్రీ నే శత్రువవుతోంది. అంతే.

మరో చిత్రమేమిటంటే..దేవకిలో అలాంటి గుణాలే కనిపించవ్ ..

ఆమెదంతా-

'బి గుడ్ . డూ గుడ్ పాలసీ. కాకుంటె, చాలామందికి పాటవుతుంది. దేవకి మాత్రం పాటిస్తుంది. అదే తేడా.

తన చుట్టూ వున్న వారిలో- మంచిని మాత్రమే చూడ్డం, మంచి మాత్రమే చేయడం ఆమె సహజ లక్షణాలు.

అందుకే, అతనికి భార్యంటే అమిత గౌరవం. ఆమె వ్యక్తిత్వం ఆమెకిప్పించిన హోదా అది.

తదేకంగా అమెనే చూస్తున్నాడు.

సోఫాలో కూల్‌గా జార్లబడి కూర్చున్న ఈ ప్రకాషేనా .. నిప్పులు చెరిగిన ప్రకాష్ ? అంటే ఎవరూ నమ్మరేమో!

అతను నీరైనప్పుడు వెచ్చటి సెగ అవుతుంది. అతను నీరైనప్పుడు నీళ్ళు జల్లి చలారుస్తుంది. 'భార్య' అనే పదవిలో వున్నవారికి వుండాల్సిన ముఖ్య లక్షణం- భర్తలో బలహీనతలని అర్థం చేసుకోవడం. మార్చడానికి ప్రయత్నించడం. భర్తని బానిసగా చేసుకోడం ఏ భార్యకైనా తేలికే కావొచ్చు. కాని, బాధ్యత నేర్పించడం కష్టం.

ఆమెకి భర్త మనస్తత్వమేమిటో బాగా తెల్సు. అందరికీ - అతని కోపమే తెలుసు.. ఆమెకి మాత్రం- కోపం వెనక 'కారణం' వుంటుందని తెలుసు.. చాలామంది- అతనొక రాయి అనునుకుంటారు. కాని రాతిలో నీళ్ళుంటాయని ఆమెకి మాత్రమే తెలుసు.

అందుకే, అతను శైలి గురుంచి చెప్పిన నేరాలాన్నీ వింది. అతన్ని మాట్లాడించింది. తను విన్నది. సగం అక్కడ కూల్ అయ్యాడు. విన్న తర్వాత చెప్పింది. 'శైలి అలా మాట్లాడకుండా వుండాల్సిందని.' హమ్మయ్య. అతని కోపం చప్పున చల్లారిపోయింది. భార్య తనని అర్థం చేసుకుంది. చాలు. అతనికిప్పుడెంత హాయిగా వుందంటే, తాపమైన శరీరానికి చల్లని చందనం అలిమినంత హాయిగా వుంది.

అతను శాంత పడ్డాడనుకున్నాక....శైలి గురుంచి చెప్పడం మొదలు పెట్టింది..

ఒకే సమస్యని ఇద్దరాడవాళ్ళు ఎంత భిన్న రీతిలో టాకిల్ చేస్తారో గమనిస్తున్నాడతను.

ఆమె తన భార్య అయినందుకు ఎంతో గర్వమనిపించింది అతనికా క్షణంలో.

అతని ఆలోచన్లతో సంబంధం లేకుండా తన దారిలో తాను చెప్పుకుపోతోంది. "ఆమెని ఒక వ్యక్తిగా పక్కనపెడదాం. ఆమె పరిస్థితుల కోణం లోంచి ఆలోచించి చూద్దాం. వెళ్ళిపొమ్మని చెప్పామే అనుకో, ఒంటరిగా ఎక్కడికెళ్తు ంది? ఈ రాత్రి ఎలా గడుపుతుంది? ఏదో హోటెల్ లో వుంటుందనుకుందాం. అందమైన ఆడది. పైగా ఒంటరిది.. ఏదైన అత్యాచారం జరిగితేనో, ఎవరైనా అఘాయిత్యం చేస్తేనో.. లేదా విరక్తితో మే ఏమైనా అయిపోతేనో..! మనకా సంగతి తెలిసిందే అనుకో..అప్పుడు మనం..!?" ఆమె చెప్పడం పింది.

నిజమే. ఎన్ని చూడ్డం లేదనీ, స్త్రీల మీద జరుగుతున్న ఘోరనేరాలు.

ఛ..! ఆమెకి అలా జరగకూడదు. దేవకి చెప్పినట్టు, అలాంటిదేదైనా జరిగితే, జీవితాంతం నేర భావం వెంటాడుతుంది.

"అందుకే మన వంతు సాయం మనం చేద్దాం. వ్యక్తికి చేసే మేలే- సమాజానికి చేసిన సేవవుతుంది." చెప్పడం పూర్తి చేసి, రెస్పాన్స్ కోసం అతని ముఖంలోకి చూస్తోంది..పరీక్ష రాసి, ఫలితం కోసం ఎదురుచూసే విద్యార్థి లా..వుందామె పరిస్థితి.

దేవకి మాటలకి అతను పూర్తిగా కన్విన్స్ అయ్యాడు కాని...నిర్ధారణకే రాలేకపోతున్నాడు..కారణాలనేకంగా ఏకమౌతూ..అతన్ని కన్ఫ్యూజ్ చేస్తున్నాయి.

అతను మౌనంగా వుండిపోయాడు..

ఇంతలో- అతని భుజం మీద మెత్తని ఆమె చేతి వేళ్ళ స్పర్శ కి.. చూసాడు ఆమె వైపు అభావంగా..

"ఆకాష్ ! నువ్ దేని గురుంచి ఆలోచిస్తున్నావో నాకు తెలుసు. నీ భయమంతా నా గురించే. కదూ? !ప్రామిస్ నీకెలాంటి సమస్యా రానీయను. ట్రస్ట్ మి" చెప్పింది. నిజాయితీగా. అది కాదు అతన్ని వివశిన్ని చేస్తోంది..తన మనసుని ఎలా చదవగల్గుతుందా అని!.

అతనిమనసు మీద ఏ దిగులు మబ్బులు కమ్ముకోకుండా భర్తని భద్రంగా చూసుకుంటుంది. అందుకే

అతడి కళ్ళు తడవుతాయి. .

దేర్ షి ఈజ్ ..

తన సమాధానం కోసం చూస్తున్న ఆమెతో అన్నాడు.

"సరే. అలాగే కానీయి."

హమ్మయ్య అనుకుంది. అతనొప్పుకోడంతో.

"ఐతే, ఒక మాట" అతనేదో చెప్పబోయాడు. "ఒకటో, రెండో నాకు తెలీదు బాబు. అన్నీ మీరే మాట్లాడుకోండి ఆ-మెతో. భోజనం తయారు చెయ్యాల్సిన పనులున్నాయి నాకు.." అంటూ నడుంకి కొంగు చుట్టుకుంటూ అక్కణ్ణుంచి హడావుడిగా వెళ్ళిపోయింది.

గాయం చేసినవారే మందు రాయాలి.

బాధించిన వారే బాధితుల్ని ఓదార్చాలి.

శైలిని వెళ్ళొద్దని, ప్రకాషే చెప్పాలి. అదీ ఆమె అభిప్రాయం.

నిజమే కదా! ఇద్దరి వ్యక్తుల మధ్య ఇనపగోడల నిశ్శబ్దాన్ని పగలకొట్టే పరికరాలంటూ ఏవీ లేవ్ , మాటలు తప్ప. ఘోర శత్రువుల్ని సైతం మిత్రులుగా మార్చే శక్తి ఏ మాయాలకీ లేదు. ఒక మంతనాలకు తప్ప.

ఒంటరిగా మిగిలిపోయిన శైలి అక్కడ ఎంత వేదన చెందుతోందీ.. దేవకి ఊహించగలదు. ఆమె హృదయానికి అన్నీ తెలుస్తూనే వుంటాయి.

స్త్రీని దేవతగా సృష్టించాడట దేవుడు. మగాడే ఆమెని రాక్షసిగా మార్చాడట. ఎవరో అంటే విన్నా.

అతను సోఫాలోంచి అయిష్టంగా కదిలాడు. " దేవీ.. ఆమె పేరేంటీ అన్నావ్ ?"

"శైలి" లోపల్నుంచి చెప్పింది.

"గయ్యాళి కాదూ?..పేరు బాగానే వుంది. మనిషే మిరపకాయి. ఐనా, గట్టిగా పట్టుకుంటే, గుప్పిట్లోకి రాని ఈ పిల్లకి అంత అహమెందుకో!' తన కామెంట్కి తనే నవ్వుకున్నాడు.

బైటకొచ్చి, ఆమెకోసం చూసాడు.

అక్కడ బెంచీ మీద, వొళ్ళో చిన్నానెత్తుకుని,, వాడి తలమీద చుబుకమానించి , కళ్ళుమూసుక్కూర్చునుంది శైలి. ఆమెనలా చూసే సరికి..ఒక్క క్షణం జాలేసింది..

.."ఒక నిస్సహాయురాలు మన నీడ కోరి వచ్చింది. అసలు కారణాలు తెల్సుకోవడంకంటే, తెలుసుకున్న కష్టాన్ని దూరం చేద్దాం. ఏమంటావ్ , ఆకాష్ ?" దేవకి మాటలు గుర్తొచ్చాయి.

ఎంత బాగా చెప్పింది!

అతను గొంతు సర్దుకున్నాడు. తన ఉనికిని ఎరుకపరుస్తూ.

ట్రాన్స్ లోంచి బయటకొస్తున్న దానిలా..కళ్ళు తెరిచి చూసింది. వండర్ ! అతనామెకి చాలా సమీపంలో నిలబడున్నాడు. ఠీవీగా చేతులు కట్టుకుని

తన కళ్ళని తనే నమ్మలేక పోతోంది...ఆశ్చర్యపోతూ లేచి నిలబడి. 'హలో..న..మస్తే.." ఎలా స్పందించాలో అర్థం కావడం లేదు.

తడబడుతూ.. కొంగుని భుజాల చుట్టు కప్పుకుంది. అతనంటే తనకెంతో గౌరవమని చెప్పే ప్రయత్నంలో భాగంగా అని అనుకుందేమో...

కాని అతనికి కనిపిస్తోంది వేరు. అప్పటి దాక పైట మడతల్లొ దాగిన ఆమె సొగసులు వొంటి పొరలో ద్విగుణీకృతమౌతున్నయి.

యెద పొంగుల మీది వెన్నెల తెరను వేళ్ళ కొసలతో తొలగించాలనే ఒకలాంటి ఉద్వేగం..అతనిలోనూ కలిగింది. అదీ ఒక క్షణం పాటే.

అతని చూపొచ్చి గుచ్చుకోడం ఆమెకి తెలుస్తూనే వుంది. గత అనుభవం గుర్తుంది కాబట్టి. ఆమె ఏ మాత్రం మురిసిపోదల్చుకోలేదు..

"సారీ. వెరీ సారీ. నేను కావాలని ...అలా మాట్లాడ లేదు అదంతా తెలీకుండా జరిగిపోయింది.. అసలు నేనేం చెప్పాలనుకున్నానంటే.."

ఆగిపోయింది. అతను ఆపమన్నట్టు చెయి చూపించడంతో ."సరే. జరిగిందేదో జరిగింది. వొదిలేయండి. దేవీ నాకంతా చెప్పాక.. కాదనలేకపోతున్నా. మీరిక్కడ వుండొచ్చు."

అంతే. అది వినీ వినటంతోనే, ఎగిరి గంతేయాలనిపించిందామెకి. సంతోషం ఉప్పెనైంది..

ఆమె కళ్ళు నక్షత్రాల్లా మెరిసాయి. ముత్యంలా మెరుస్తోంది నవ్వు,..

స్వయంగా అతనే వొచ్చి ఇలా చెప్పడం. ఆమెనెంత ఆనందోద్వేగానికి గురిచేస్తోందంటే అతని చేతులు పట్టుకుని కదిపేయాలనేంత ఎమోషనల్‌గా కదిలిపోతోంది. షేక్ హాండ్స్ ఆమెకి చాలా అలవాటైన అలవాటు..'..ఈ తిక్కలోడితో మనకెందుకులే' అనుకుందో ఏమో చేతుల్ని వెనక్కి తీసుకుంది. తీసుకుని, చెప్పింది.

"థాంక్సండి. మీకెలా థాంక్స్ చెప్పాలో తెలీడం లేదు.. అసలీ రోజుల్లో మీలాంటి మంచి...." ఆమె గిపోయింది. అతను చాలన్నాట్టు సైగ చేయడంతో.

ఆమె అన్ని సార్లు థాంక్స్ చెప్పడం, పొగడటం అంతా ఇబ్బందిగా అనిపిస్తోంది అతనికి.

అదలా వుంచి, ఇప్పుడీమె చూపిస్తున్న అణకువ, నెమ్మదితనం అంతా కృత్రిమంగా తోస్తోంది. అతని కో గొప్ప డౌట్‌గా వుంది. .శైలి మరో పార్శ్వం గురించి కాదు. ఒరిజినల్ కాపీ గురించి. మనకెవరికీ తెలీని ఆమె అసలు స్వరూపం మరోకటేదో వుందనేది- అతని ప్రగాఢమైన సందేహం.

ఎందుకలా అంటే ఏం చెప్పలేం.

కొన్ని ముఖారవిందాలు చేసుకున్న పుణ్యాలంటారు చూసారూ.. అవి అంతే.

అందుకే అంటారు. ఫస్ట్ ఇంప్రెషన్ ఈజ్ బెస్ట్ ఇంప్రెషన్ అని.

మనకు చాలా కావాలసిన వ్యక్తికి- మనలోని ఏ బలహీనతలైతే తెలీకూడదనుకుంటామో, సరిగ్గా అవే, ఏవో కారణాల వల్ల తెల్సిపోతూన్నప్పుడు..,

అరువు తెచ్చుకున్న మంచి ముసుగు, అతిజాగ్రత్తపు ప్రవర్తనలో జారిపోతూన్నప్పుడు వ్యక్తి పరిస్థితి ఎలా వుంటుందో..అచ్చు అదే అవస్థాస్థితిలో వుంది - శైలీనూ.

అతనింకా చెప్పదలచుకున్నది పూర్తి కాలేదన్నట్టు.., అసలు విషయానికొచ్చాడు -"ఐతె, ఒక షరతు."

ఆమె వినయంగా వింటోంది.. తలాడిస్తూ..

"మీకు 'మరో ఇల్లు దొరికే వరకే' మీరిక్కడ వుంటారు. అది ఎంత త్వరగా జరిగితే అంత మంచిది. మరో షరతు-" అంటూ చుట్టూ చూసాడు. అక్క డెవరూ తమ మాటలు వింటం లేదని నిర్ధారించుకున్నాక చెప్పాడు. -"నా భార్యకు సాధ్యమైనంత దూరంగా వుంచాలి చిన్నాని." .

అతడెంత గొంతు తగ్గించి చెప్పినా, రాతి శాసనంలా వినిపించింది. మనసుని కఠినంగా తాకింది. బాధ కాని, కోపం కాని కళ్ళల్లో కనిపించకుండా జాగ్రత్త పడింది. అందుకామెకి చీకటి తెర కూడా సాయం చేసింది.

"ఒకే?" అధికారంగా అడుగుతున్నాడు ఆమె అంగీకారాన్ని.

'సరే' అంటూ తలూపింది. అతి భక్తితో ఆమె భుజాలు వొంగి వున్నాయి. బాస్ ముందు యెస్సార్ అంటున్న బంటులా..వుందామె భంగిమ.

అతనూ తల పంకించాడు.

"టేక్ కేర్" అంటూ వెళ్ళబోతున్న వాడల్లా.. 'ధబ్'మన్న చప్పుడుకి గబుక్కున వెనక్కి తిరిగి చూశాడు..

(కొనసాగింపు వచ్చేనెల)

Click here to share your comments on this serial